

DZIECI NA ŚWIECIE

I - **Zestaw ćwiczeń porannych** podany w poniedziałek.

II - **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych**

1. **„Razem”** – podawanie piłki górną. Dziecko stoi tyłem do rodzica i podaje piłkę raz górną, raz dołem. Następnie dziecko podaje piłkę bokiem w prawo, bokiem w lewo itd. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

2. **„Celowanie”** – ćwiczenie celności. Rodzic ustawia na środku pokoju dużą miskę lub kosz. Dziecko małą piłeczką trafia do celu. Po dziecku trafia kolejno Rodzic.

3. **„Złap mnie, jeśli potrafisz”** – ćwiczenie precyzji ruchów i refleksu. Dziecko stoi przy ścianie. Rodzic daje piłkę dziecku, które ma ją odbijać od ściany i złapać. Następnie musi wykonać dodatkowe zadanie przed złapaniem piłki, np. klasnąć, złapać się za włosy, dotknąć kolan, skrzyżować dłonie na piersiach.

4. **„Wzajemne wsparcie”** – ćwiczenie współpracy. Dziecko leży na dywanie z Rodzicem i turlają do siebie piłkę.

5. **„Szczur”** – ćwiczenie zwinności. Rodzic stoi na środku pokoju. Trzyma skakankę i kręci nią dookoła własnej osi nisko nad podłogą. Dziecko przeskakuje na zmianę na prawej i lewej nodze nad kręcącą się skakanką.

- **„Dzieci świata”** – słuchanie wiersza Wincentego Fabera. W trakcie czytania tekstu Rodzic pokazuje dziecku miejsca na mapie świata, z których pochodzą

bohaterowie wiersza.

„Dzieci świata”

Wincenty Faber

W Afryce w szkole na lekcji,
Śmiała się dzieci gromada,
Gdy im mówił malutki Gwinejczyk,
Że gdzieś na świecie śnieg pada.

A jego rówieśnik Eskimos,
Też w szkole w chłodnej Grenlandii,
Nie uwierzył, że są na świecie
Gorące pustynie i palmy.

Afryki ani Grenlandii
My także jak dotąd nie znamy,
A jednak wierzymy w lodowce,
W gorące pustynie, w banany.

I dzieciom z całego świata,
chcemy ręce uścisnąć mocno
i wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
jak i z nas samych wyrosną.

Po lekturze wiersza Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat jego treści. Zadaje pytania: Z czego śmiały się afrykańskie dzieci i dlaczego? Gdzie mieszkają

Eskimosi? Rodzic zwraca uwagę, że nazwa Eskimos obecnie uchodzi za obraźliwą, zamiast niej używamy nazwy Inuit. O czym nie wiedziały dzieci w Grenlandii? Co łączy dzieci na całym świecie? Rodzic prowadzi rozmowę, zachęcając dziecko do swobodnych wypowiedzi o dzieciach z różnych zakątków Ziemi: Czy byłeś kiedyś w innym kraju? Czy byłeś kiedyś na innym kontynencie? Jakich ludzi tam spotkałeś? Jakie dzieci spotkałeś? Czy wszyscy mówili tym samym językiem, co Ty? Co ich od was różniło? Co było podobne? Podkreśla, że nie wszystkie kontynenty są tak samo zaludnione i że na niektórych nie mieszkają ludzie (Antarktyda).

-„Dzieci z różnych stron świata”

– oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych stron świata oraz ich domów, wypowiedanie się dziecka na temat wyglądu rówieśników z innych krajów. Ważne, by nie były to stereotypowe, schematyczne wyobrażenia o mieszkańcach innych krajów i kontynentów. Warto podkreślić, że dzieci z Afryki czy Azji, mieszkające w miastach, mają domy i ubrania podobne do tych, które znamy. Rodzic zadaje pytanie: Co różni, a co łączy dzieci na całym świecie? Dziecko na podstawie zdjęć wypowiada się na temat podobieństw i różnic w wyglądzie dzieci z różnych stron świata. Powinno zwrócić uwagę na kolor włosów, karnację, wzrost, sylwetkę, nastrój. Rodzic zadaje pytania: Dlaczego jedne dzieci są wesole, a inne smutne? Jak możemy pomóc tym, które wyglądają na smutne? Z jakich krajów mogą pochodzić te dzieci? Rodzic może podać krótką informację, np.: Wiele dzieci mieszka w krajach biednych. Muszą pracować, aby pomóc rodzicom w utrzymaniu rodziny. W Ameryce Południowej dzieci pracują w kopalniach, pchają ciężkie wózki załadowane węglem. Mali Afrykanie najczęściej spędzają czas na pastwiskach, pasąc bydło. Dziecko wymienia różne sposoby pomocy niektórym dzieciom z biednych rejonów świata (kupowanie produktów ze specjalnym znaczkiem, akcje charytatywne, zbieranie darów itp.).

- Praca z Kartami Pracy str.30a – uzupełnianie ilustracji nalepkami, rozmowa na temat praw dziecka.

- **Praca z Kartami Pracy str.30b** – uzupełnianie tabeli nalepkami, czytanie zdań z poznanych liter, zapisywanie i obliczanie działania.

III - „**Mój portret**” – dziecko przegląda się w lusterku, zwracając uwagę na kolor włosów, oczu, uczesanie, cechy charakterystyczne (pieprzyk). Wymyśla i pokazuje w lusterku różne miny wyrażające radość, smutek, strach, zdziwienie, złość. Rodzic omawia sposób wykonania portretu (dziecko będzie rysować tylko głowę i ramiona). Wyróżnia z dzieckiem części głowy, twarzy, szyję, ramiona. Dziecko rysuje swój portret kredkami świecowymi na okrągłym kartonie (z kartonu A4 wycinamy jedno duże koło). Gotowy portret podpisuje swoim imieniem samodzielnie. Wspólne oglądanie książek i albumów oraz **Księga Zabaw z literami str.76-77** – zabawy folią w paski.

Życzymy miłej zabawy – nauczycielki z grupy Nutki: Wiola i Monika.